

**Maskavas un visas Krievzemes Patriarha KIRILA
Kristus Augšāmcelšanās svētku vēstījums
virsganiem, draudžu ganiem, diakoniem, mūku kārtai
un visiem Krievzemes Pareizticīgās Baznīcas uzticamajiem bērniem**

**Kungā mīļotie Augstisvētītie virsgani, godātie priesteri un diakoni,
Dievu mīlošie inoki un inokiņas, dārgie brāļi un māsas!**

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

No sirds, kas gaiša prieka pilna par Pestītāju, Kas no Kapa Augšāmcēlies, sveicu jūs visus ar šiem dzīvību apliecinošajiem vārdiem un ap sveicu *svētku svētkos* – Kunga Pashā.

Šodien mēs tiekam aicināti uz diženajām ticības dzīrēm, uz diženajām gara svinībām. Vienpiedzimušais Dieva Dēls, atnācis pasaulē, pārcietis ciešanas un nāvi krustā, ar Debesu Tēva pavēli uzvaroši cēlies no kapa! Jēzus augšāmcēlās – un „*nāve ir aprīta uzvarā*” (1 Kor. 15, 54)! Viņš augšāmcēlās – un priecājas visa Pasaule! Kungs sagrava elli un satrieca sātana varu. Un visu to paveica Cilvēkusmīlošais Dievs, „*jau iepriekš nolēmis, ka mums būs Viņa bērniem būt caur Jēzu Kristu, Kurā mums dota pestīšana Viņa asinīs un grēku piedošana*” (Ef. 1, 4-5; 7).

Kristus uzvara pār nāvi – tā ir ne tikai garīga, bet arī fiziska realitāte. Kungs Jēzus patiesi augšāmcēlās ar miesu visu cilvēku glābšanas dēļ. Ar Viņa augšāmcelšanos nāve zaudēja savu nenovēršamo raksturu, un tiem, kuri tic Kristum, kļuva par dzimšanu mūžīgai dzīvei, par durvīm, kas atver ceļu uz debesīm, uz Dieva Valstību.

Ne velti arī mocekļi Kristus dēļ vīrišķīgi sagaidīja jebkuras ciešanas. Un ja agrāk pat lieli taisnie skuma par mirušajiem kā bojāgājušajiem, tad pēc Kunga Jēzus augšāmcelšanās nāve viņus vairs nebiedēja. Kā brīnišķīgi raksta svētītājs Afanāsijs Lielais, no šodienas *visi Kristum ticošie to mīda kājām kā niecību, ļoti labi zinot, ka tad, kad viņi mirst, viņi neiet bojā, bet dzīvo un kļūst nemirstīgi caur augšāmcelšanos* (Vārds par Dieva Vārda iemiesošanos un Viņa atnākšanu pie mums miesā). Spilgtu piemēru mums parādījuši arī Krievzemes Baznīcas jaunmocekļi, bezbailīgi pieņemot apliecināšanas vainagus ticības vajāšanas gados XX gadsimtā.

Šodien, kad pasaule arvien vairāk sāk līdzināties nesaprātīgam bagātņiekam no Evaņģēlija līdzības (skat. Lk. 12, 16-21), kad komforts, veiksmīgums un ilga dzīve tiek pasludināta gluži vai par būtiskāko cilvēka

esības vērtību, mēs, Pestītāja mācekļi un sekotāji, pēc apustuļa Pāvila drosmīgi liecinām: *mums dzīve ir – Kristus* (Fil. 1, 21), bet nāve – tās nav esības beigas. Runājam un sakām tā, jo zinām: Dievs radīja cilvēka dvēseli mūžībai.

Cik bieži mums, ikdienas steigā un trauksmē ieslīgušiem, pietrūkst garīgā vērīguma, lai atpazītu Dievišķās klātbūtnes pārveidojošo spēku mūsu dzīvē! Bet pashālais periods ir īpašs laiks. Šajās dienās pat gaiss ir it kā piesātināts ar Pashas ne ar ko nesalīdzināmo prieku, bet Dieva mīlestība un žēlastība top bagātīgi izlieta pār katru cilvēku.

Ieejot šo brīnumaino un gaismu nesošo svētku svinībās, mēs esam aicināti ne tikai ar vārdiem, bet arī darbiem pārlicinoši liecināt par to diženo dāvanu, kuru cilvēki saņēmuši caur Kunga Jēzus Augšāmcelšanos. Dalīsimies ar apkārtējiem priecīgajā Evaņģēlija vēstī, dāvināsim mūsu mīlestību, gādību un uzmanību tuvākajiem, darīsim labu tiem, kuriem nepieciešama mūsu palīdzība un mierinājums. Tikai tā, pateicīgām lūpām un pateicīgām sirdīm, slavīnot no kapa augšāmcēlušos Pestītāju, mēs kļūstam par notikušā Pashas brīnuma līdzdalībniekiem un drosmīgi topam saukti par Dieva Visaugstākā dēliem un meitām, Kurš parādījis neizmērojamu mīlestību mums visiem.

Sirsnīgi sveicot visus gaišajos Svētās Pashas svētkos, atkal un atkal sūtu jums priecīgo sveicienu:

KRISTUS AUGŠĀMCĒLIES!

MASKAVAS UN VISAS KRIEVZEMES PATRIARHS

*Maskava,
Kristus Pasha
2018. gads*